HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.



**נגלח עם נדמה.** לימו לומר לך לגלח בדוחה שבשה אחר ימי נדמה סמוך לנדמה שראתה יום לראות אחר ז' ימי נדמה ואתה שמיני ותשעיני **ועשיריי: או כי תזוב.** לרבות רוחה ט' וי' ואחד עשר: **מנין לרבות שניים שבשה כו'.** שכולן יש להן דין אחד: **תמרא מה מלינו בראשיני.** לימים שאחר הנדה: **שהוא רואה.** לאפילית נקיים אם ראתה אחד עשר: **ואתה נזיבה.** אפילו ג' ופסקה: **ואתה נזיבה.** אפילו ג' ופסקה: **(ה) לנרף עם בנ"ד אם לא ראתה בא' להם אחרוני מופלג יום אחד מקרא לאתה כי תזוב** [ב] **להיינו בנ"ד אף אני אביא העשירי** מדבה אף שנים עשר אמרת לאו ומה ראית לרבות אחד עשר ולהוציא שנים עשר מרבה אני אחד עשר שראוי לספירת או כי תזוב ומוציא אני י"ב שאין ראוי לספירת או כי תזוב ואין לי אלא שלשה ימים שני ימים מנין ת"ל ימי יום אחד מנין ת"ל כל ימי טמאה מלמד [ב]שטמטמאה את בועלה כנדה היא היא מטמאה את בועלה [ג]ואין הזב מטמא מה שהוא בועל והלא דין הוא ומה היא שאינה מטמאה בראיות כבימים מטמאה את בועלה הוא שמטמא בראיות כבימים אינו דין שמטמא מה שהוא בועל ת"ל היא היא מטמאה את בועלה ואין הזב מטמא מה שהוא בועל א] ומנין שהוא עושה משכב ומושב ת"ל [ד]כמשכב נדתה ואין לי אלא שלשה ימים שני ימים מנין ת"ל ימי יום אחד מנין [ד]ת"ל כל ימי ומנין [ג] שספורת אחד לאחד ת"ל יהיה לה [ב] יכול תספור שבעה לשנים ודין הוא ומה הוא שאין סופר אחד לאחד סופר שבעה לשנים היא שספורת אחד לאחד אינו דין שתספור שבעה לשנים ת"ל יהיה לה [ה]אינה ספורת אלא יומה אלמא קראי נינהו לר"ע קראי לר' אלעזר בן עזריה הלכתא א"ל [ג]רב שמעיה לר' אבא אימא ביממא תהוי זבה בליליא תהוי נדה א"ל עלך אמר קרא [ו]על נדתה שמוך לנדתה שמוך לנדתה אימת הוי בליליא וקא קרי לה זבה תנא [ז]דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר [ח]הליכות עולם לו אל תקרי הליכות אלא הלכות:

**אין לי אלא יום אחד מנין לרבות מופלג שנים ושלשה.** תלוג ריסטע נקט שניים דשניים היינו יום שני לימי זיבה דהיינו מופלג יום אחד שהיבה כבר להם מני ותזיל על י' וי"ל ות"כ שניים היינו שני: **הוא שמטמא בראיות בבימים אינו דין בו'.** תימה למיכת למפרך מה להיות שכן מטמאה בתוגם וכבי שמרינן בריש פרק בנות כותים (לעיל לב:) דלת יליפינן מהדדי וכן לקמן דקאמר מה הוא שהיו קופר אחד לאחד כו' תיכת למפרך מה להוא שכן מטמא בראיות כבימים ועוד יום שני לימי זיבה וכדי נסבה דהיינו מופלג יום א' מנדתה וכבר ריבה אותו מאו כי תזוב אלא אגב דיהטא חזור וכופלו בהדי אחרינו: **מנין** לרבות יום י"א (יום). דס"ד לא מרבינן ראוי לספירה אלא לעיכר זיבות הכתובה בפסוק אבל לא לספירה דמרבינן מאו כי תזוב: **ומה** היא שאינה מטמאה בראיות כבימים. ותימה מה להיא שכן מטמאה באונס כר' ובסמוך דקאמר ומה הוא שאין סופר אחד לאחד וכו' איבא למיפרך מה להוא שכן מטמא בראיות כבימים כדאמרינן בריש בנות כותים דלא ילפי מהדדי מכח הנך פירכי. וי"ל דאינו סומך עיכר על הק"ו אלא כמו ילמד סתום מן המפורש. ויש דברים דילפי מהדדי כדמפרש בריש בנות כותים: **תאנא** דבי אליהו כל השונה הלכות. איידי דאיירי לעיל בהלכות י"א שהיא הל"מ קא מיתי לה הכא כדפרש"י. הלכות משנה ובריייתא והלכה למשה מסיני. ומיהו לא שייכא כל כך הכא טפי מבשאר דוכתי דלא מיתי לה אגב גררא זו אלא משום דניחא ליה לסיים בדבר טוב כדאמרינן באין מעמידין שכן מצינו בנביאים הראשונים שסיימו בדברי שבח ותנחומין: **סליק פרק תינוקת בס"ד ובסליקותיה מסכת נדה בדחמי שמיא הכותב נסים בה"ר אברהם מוליכה ן' נ"ע**

**ימי נדתה** [ו] (על נדתה) [א]סמוך לנדתה ואין לי אלא סמוך לנדתה מופלג לנדתה יום אחד מנין ת"ל [ו]או כי תזוב אין לי אלא יום אחד מנין לרבות מופלג שנים שלשה ארבעה חמשה ששה ושבעה שמונה תשעה עשרה מנין אמרת מה מצינו ברביעי שראוי לספירה וראוי לזיבה אף אני אביא העשירי שראוי לספירה וראוי לזיבה ומנין לרבות אחד עשר ת"ל בלא עת נדתה יכול שאני מרבה אף שנים עשר אמרת לאו ומה ראית לרבות אחד עשר ולהוציא שנים עשר מרבה אני אחד עשר שראוי לספירת או כי תזוב ומוציא אני י"ב שאין ראוי לספירת או כי תזוב ואין לי אלא שלשה ימים שני ימים מנין ת"ל ימי יום אחד מנין ת"ל כל ימי טמאה מלמד [ב]שטמטמאה את בועלה כנדה היא היא מטמאה את בועלה [ג]ואין הזב מטמא מה שהוא בועל והלא דין הוא ומה היא שאינה מטמאה בראיות כבימים מטמאה את בועלה הוא שמטמא בראיות כבימים אינו דין שמטמא מה שהוא בועל ת"ל היא היא מטמאה את בועלה ואין הזב מטמא מה שהוא בועל א] ומנין שהוא עושה משכב ומושב ת"ל [ד]כמשכב נדתה ואין לי אלא שלשה ימים שני ימים מנין ת"ל ימי יום אחד מנין [ד]ת"ל כל ימי ומנין [ג] שספורת אחד לאחד ת"ל יהיה לה [ב] יכול תספור שבעה לשנים ודין הוא ומה הוא שאין סופר אחד לאחד סופר שבעה לשנים היא שספורת אחד לאחד אינו דין שתספור שבעה לשנים ת"ל יהיה לה [ה]אינה ספורת אלא יומה אלמא קראי נינהו לר"ע קראי לר' אלעזר בן עזריה הלכתא א"ל [ג]רב שמעיה לר' אבא אימא ביממא תהוי זבה בליליא תהוי נדה א"ל עלך אמר קרא [ו]על נדתה שמוך לנדתה אימת הוי בליליא וקא קרי לה זבה תנא [ז]דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר [ח]הליכות עולם לו אל תקרי הליכות אלא הלכות:

**בלא עת נדתה** [ו] (על נדתה) [א]סמוך לנדתה ואין לי אלא סמוך לנדתה מופלג לנדתה יום אחד מנין ת"ל [ו]או כי תזוב אין לי אלא יום אחד מנין לרבות מופלג שנים שלשה ארבעה חמשה ששה ושבעה שמונה תשעה עשרה מנין אמרת מה מצינו ברביעי שראוי לספירה וראוי לזיבה אף אני אביא העשירי שראוי לספירה וראוי לזיבה ומנין לרבות אחד עשר ת"ל בלא עת נדתה יכול שאני מרבה אף שנים עשר אמרת לאו ומה ראית לרבות אחד עשר ולהוציא שנים עשר מרבה אני אחד עשר שראוי לספירת או כי תזוב ומוציא אני י"ב שאין ראוי לספירת או כי תזוב ואין לי אלא שלשה ימים שני ימים מנין ת"ל ימי יום אחד מנין ת"ל כל ימי טמאה מלמד [ב]שטמטמאה את בועלה כנדה היא היא מטמאה את בועלה [ג]ואין הזב מטמא מה שהוא בועל והלא דין הוא ומה היא שאינה מטמאה בראיות כבימים מטמאה את בועלה הוא שמטמא בראיות כבימים אינו דין שמטמא מה שהוא בועל ת"ל היא היא מטמאה את בועלה ואין הזב מטמא מה שהוא בועל א] ומנין שהוא עושה משכב ומושב ת"ל [ד]כמשכב נדתה ואין לי אלא שלשה ימים שני ימים מנין ת"ל ימי יום אחד מנין [ד]ת"ל כל ימי ומנין [ג] שספורת אחד לאחד ת"ל יהיה לה [ב] יכול תספור שבעה לשנים ודין הוא ומה הוא שאין סופר אחד לאחד סופר שבעה לשנים היא שספורת אחד לאחד אינו דין שתספור שבעה לשנים ת"ל יהיה לה [ה]אינה ספורת אלא יומה אלמא קראי נינהו לר"ע קראי לר' אלעזר בן עזריה הלכתא א"ל [ג]רב שמעיה לר' אבא אימא ביממא תהוי זבה בליליא תהוי נדה א"ל עלך אמר קרא [ו]על נדתה שמוך לנדתה אימת הוי בליליא וקא קרי לה זבה תנא [ז]דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר [ח]הליכות עולם לו אל תקרי הליכות אלא הלכות:

## הדרן עלך תינוקת וסליקא לה מסכת נדה

**ת"ל בכל ימי** (ג) **נדתה.** תימה להך מוקמינן כר"ע אלמא ר"ע קס לריש כל וכן בשלהי פ' התעוברת (זבחים פב.) לריש ר"ע כל ות"כ כי קאמר בפסחים פרק אלו עוברין (דף מג:) מאן שמעת ליה דלדריש כל ר' אליעזר הוא דלמא ר"ע הוא דדריש נמי כל ויש לומר דאין למות דרשות לכל להדדי דיש כל דשיין למדרש לכ"ע והאי דשמעתין למינין מדרש שפיר דמדיימי למינין כל נמי למינין(ט): **תנא** דבי אליהו כל השונה הלכות. אית שפריש דלא גרסינן ליה מיכו בפירוש רש"י אימא וכ"ת הגיהו בספרו וכן גרשה לחיידי דלחיידי לעיל בהלכתא מייתי לה לסיים בדבר טוב ואיתא נמי בן במגילה פרק בתרא (דף כח:) והכי נמי אמרינן באין עומדין (ברכות לח.) שכן מצינו בנביאים הראשונים שסיימו בדברי שבח ותנחומין: **הדרן עלך תינוקת ומסכת נדה ומנחומין:**

## הדרן עלך תינוקת וסליקא לה מסכת נדה

**פר** א מיי' פ"ו מהל' איסורי ביאה הל"ב:

**פה** ב מיי' פ"א מהל' מטמאי משכב ומושב הל"ו ופ"ד מהל' איסורי ביאה הל"ב:

**פו** ג מיי' פ"ג מהל' מטמאי משכב ומושב הל"ג:

**פז** ד מיי' פ"ו מהל' איסורי ביאה הל"ו ופ"ח מהל' מטמאי משכב ומושב הל"ב:

**פח** ה מיי' פ"ו מהל' איסורי ביאה הל"מ והלכה ט:

## תום' הרא"ש

מנין לרבות שני ושלישי כו'. מדקא חשיב עד עשירי ואחד עשר אלמא האי שני הוא יום שני לימי זיבה וכדי נסבה דהיינו מופלג יום א' מנדתה וכבר ריבה אותו מאו כי תזוב אלא אגב דיהטא חזור וכופלו בהדי אחרינו: **מנין** לרבות יום י"א (יום). דס"ד לא מרבינן ראוי לספירה אלא לעיכר זיבות הכתובה בפסוק אבל לא לספירה דמרבינן מאו כי תזוב: **ומה** היא שאינה מטמאה בראיות כבימים. ותימה מה להיא שכן מטמאה באונס כר' ובסמוך דקאמר ומה הוא שאין סופר אחד לאחד וכו' איבא למיפרך מה להוא שכן מטמא בראיות כבימים כדאמרינן בריש בנות כותים דלא ילפי מהדדי מכח הנך פירכי. וי"ל דאינו סומך עיכר על הק"ו אלא כמו ילמד סתום מן המפורש. ויש דברים דילפי מהדדי כדמפרש בריש בנות כותים: **תאנא** דבי אליהו כל השונה הלכות. איידי דאיירי לעיל בהלכות י"א שהיא הל"מ קא מיתי לה הכא כדפרש"י. הלכות משנה ובריייתא והלכה למשה מסיני. ומיהו לא שייכא כל כך הכא טפי מבשאר דוכתי דלא מיתי לה אגב גררא זו אלא משום דניחא ליה לסיים בדבר טוב כדאמרינן באין מעמידין שכן מצינו בנביאים הראשונים שסיימו בדברי שבח ותנחומין: **סליק פרק תינוקת בס"ד ובסליקותיה מסכת נדה בדחמי שמיא הכותב נסים בה"ר אברהם מוליכה ן' נ"ע**

## מוסף רש"י

**אחד לאחד.** היינו יום כנגד יום (הוריות ד.) קלח מיום הממחת (מגילה כ.).

**הדרן עלך מסכת נדה**

**(ה) נרף' ג' רש"י ד"ה לריך למחוק** מיכות אלו וכל"ל לקמן מנין לרבות י"ל על נדתה ולקמן ל"ל עלך אמר רבא בלא עם נדתה סמוך לנדתה כו' ועי' כל"ל, ג) [כילקוט מיכא ר' ישעיה], ד) [מגילה כח:], ה) [עד יו"ד כ"ם], ו) [וע"ע תוס' מגמות טו: ד"ה אמר ותוס' זבחים פב. ד"ה מ"ל ותוס' פסחים מג: ד"ה מאן ותוס' מגמות יח: ד"ה קומן], ז) [פ' הגון ע"ז תמלא בספר המיים שהיבה אחי הגאון מהר"ל מפראג בספר יבות מ"מ פ"ג], ח) [בפיומא דסוף תשובה הרמ"ע ז"ל וכן בסוף י"ש ב"ק כתוב רמזים על חזכרת שמות הללו.],

## תורה אור השלם

1. וְאִשָּׁה כִּי יִזּוֹב זוֹב דָּמָהּ יָמִים רַבִּים בְּלֹא עֵת נִדָּתָהּ אוֹ כִּי תָזוּב עַל נִדָּתָהּ כָּל יְמֵי זוֹב טֻמְאָתָהּ כִּימֵי נִדָּתָהּ תִּהְיֶה טְמֵאָה הִוא:
ויקרא טו כה

2. כָּל הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו כָּל יְמֵי זוֹבָהּ כְּמִשְׁכַּב נִדָּתָהּ יִהְיֶה לָּהּ וְכָל הַכְּלִי אֲשֶׁר תֵּשֵׁב עָלָיו טָמֵא יִהְיֶה כְּטֻמְאַת נִדָּתָהּ:
ויקרא טו כו

3. עָמַד וַיְמָדֵד אֶרֶץ רָאָה וַיִּתַּר גּוֹיִם וַיִּתְפֹּצְצוּ הָרְרֵי עַד שָׁחוּ גִּבְעוֹת עוֹלָם הֲלִיכוֹת עוֹלָם לוֹ:
חבקוק ג ו

## הגהות הב"ח

**(ה)** רש"י ד"ה וכאן לזיבה **להצטרף** עם ב"ג אם לא ראתה וכו' ז' נקיים עד **עשירי** שיהו ימי: **(ב)** ד"ה מ"ל כל המשכב אשר תשכב: **(ג)** תוס' ד"ה מ"ל כל ימי **זובה כמשכב** נדתה תימה:

## הגהות מהר"ב רנשבורג

**א)** גם' ומנין שהוא עושה משכב ומושב. מלא שהוא נמתק. וע"ע שהיא כל"ל וכ"ה בת"כ: **ב)** שם יכול תספור שבעה לשנים. נ"ב עי' ת"כ וקרבן אהרן דף קע ע"ג ועי"ש: **ג)** רש"י ד"ה וכאן וכאי לזיבה וכו' דהיינו בנ"ד כאן הס"ד ואח"כ מ"ד אף אני וכו' מפרי ז' נקיים עד העשירי שיהו וכו' כל"ל:

## מוסף רש"י

**אחד לאחד.** היינו יום כנגד יום (הוריות ד.) קלח מיום הממחת (מגילה כ.).

**הדרן עלך מסכת נדה**

**(ה) לנרף עקיבא קראי.** דלא גמר הך הלכתא הלכה למשה מסיני דקאמר ר' אלעזר בן עזריה [לעיל עב:] וכי היכי דילף מני לוג שמן לתודה מקרא היכי נמי ילף אחד עשר יום שבין נדה לנדה מקרא: **כיממי.** דאחד ביום תהיה זבה כדכתיב (שם) ימים רבים אחד לאחד בלילות לא תהא זבה: **שמוך לנדתה.** ליל שמיני שהרי ימי נדות כל שבעה על הלילה כדכתיב שבעת ימים תהיה בנדתה: **הלכות.** משנה ובריייתא הלכה למשה מסיני:

## הדרן עלך תינוקת וסליקא לה מסכת נדה